

منصور حکمت پاسخ می دهد

ما فرهنگ مردم را عوض میکنیم



۲۲ فوریه ۲۰۰۱

مندرج در انترناسیونال ۹۶۰

سؤال: حزب کمونیست کارگری را عده زیادی، حالا آنها که سعی میکنند لحن تعدیلی در انتقاد خودشان بگیرند، اینطور می گویند که صحبت‌های شما خیلی خوب، ولی این مطالباتی که شما در مورد حقوق زنان فرضاً دارید در جامعه‌ای مثل ایران قابل پیاده شدن نیست چون فرهنگ مردم عقب است. شما در مقابل این انتقاد چه می‌گویید؟

منصور حکمت: ما فرهنگ مردم را عوض نمیکنیم. بجای این که شما بیاید نیمی از جامعه را قربانی بکنید، میتوانید آن فرهنگ را قربانی بکنید. خیلی ساده است! ما مردم مترقی و پیشرو آن مملکت را بسیج میکنیم و سازمان میدهیم. ما کنار هر مدرسه دخترانه یا هر

مدرسه مختلطی که قرار است در آن مملکت وجود داشته باشد، رادیکال‌هایی را می‌گذاریم که جلوی اوباش را بگیرند. ما قوانینی را می‌گذاریم و این قوانین را با بودجه‌هایی تضمین می‌کنیم که ضامن شرکت زنان در فعالیت اجتماعی باشد، جلوی تحریک علیه آنها را بگیرد، جلوی نیروهای قشری و عقب مانده را بگیرد. ما کاری خواهیم کرد که کسی که مزاحم امر رهایی زن و امر برابری زن و مرد بشود، جامعه او را به چشم خطاکار نگاه کند، درست مثل کسی که مزاحم بهداشت مردم شده، کسی که مزاحم خوشبختی آدمها بطور کلی شده، درست مثل کسی که از اموال دولتی و اموال کشور اختلاس کرده، درست مثل کسی که مانع رساندن بیمار به دکتر شده... به

همان چشم به کسی نگاه کنند که مانع درس خواندن دختری شده، مانع اشتغال زنی شده، یا مانع این شده که زنی هر لباسی میخواهد بپوشد و به سر کار برود. ما فرهنگ را عوض میکنیم. بجای این که خودمان را عوض کنیم، یا حقیقتی که به آن معتقدیم زیر پا بگذاریم، آن فرهنگ را عوض میکنیم.

آن فرهنگ از کجا آمده؟ آن فرهنگ هم تاریخاً محصول طبقات حاکمه در آن کشور است، فرهنگی است که بدرد سودآوری سرمایه میخورده، فرهنگی که بدرد حاکمیت همین لات ولوت‌هایی که در ایران بر سر کارند میخورده... ما حکومت را عوض میکنیم، فرهنگ را هم عوض میکنیم. همه جای دنیا همینطور است.

شما نمی توانید آزادی بیاورید بدون اینکه به سنت های عقب مانده هجوم ببرید. ما این سنتها را عقب میزنیم، نیم بیشتر مردم ایران، فکر میکنم اکثریت عظیمی از مردم ایران در حرکت علیه فرهنگ عقب مانده با ما خواهند بود. اگر هم بخش هایی قشری و عقب مانده و متحجر پیدا بشود، چاره ای ندارند، باید دندان روی جگر بگذارند. بالاخره کسی باید دندان روی جگر بگذارد. یا زن باید دندان روی جگر بگذارد و تحت ستم بماند، یا آن حاج آقا باید دندان روی جگر بگذارد. ما در این قضیه میگوییم حالا حاج آقا لطفا دندان روی جگر بگذارد...

سؤال: ببینید، در برنامه یک دنیای بهتر به

تمام عرصه‌ها پرداخته شده، اقتصاد، سیاست، خانواده، اخلاقیات، فرهنگ و غیره. این بحث سنتا از طرف لاقلا آن جنبش سنتی چپ مارکسیستی مطرح شده که به اقتصاد مقام بالاتری داده در رفع ستم کشی از زنان. آیا شما با این دید موافقید؟

منصور حکمت: در تحلیل نهایی اگر زن در صحنه اقتصادی نابرابر باشد و اگر در صحنه اقتصادی تحت تبعیض باشد، در صحنه سیاسی و فرهنگی نمیتواند برابر باشد، در تحلیل نهایی اینطور است. ولی این به آن معنا نیست که باید صبر کرد تا اول زن در اقتصاد برابر بشود و بعد رفت به سراغ حقوق فرهنگی و سیاسی، و برابری را جستجو کرد. این اصلا و ابدا به این

معنا نیست. همه اینها باید موازی با هم پیش
برود و فوراً باید پیش برود.

سیاست ما این است: از همان روز اولی که
در آن مملکت دستمان بجایی بند شود، اعلام
میکنیم که زن و مرد برابرند، همه قوانین
تبعیض‌آمیز فعلی را لغو اعلام می‌کنیم، اعلام
میکنیم که حقوق مدنی زن و مرد یکی است،
اعلام می‌کنیم حقوق سیاسی زن و مرد یکی
است، اعلام می‌کنیم حقوق فرهنگی زن و
مرد یکی است، اعلام می‌کنیم اختیارشان بر
خودشان، بر خانواده‌شان، بر محیط زندگیشان،
بر محیط کارشان عین همدیگر است و اعلام
می‌کنیم در عرصه شغلی و کاری و غیره زن
و مرد حقوق کاملاً برابری دارند. این را اعلام

میکنیم و از آنجا که بشکل قانون درمیآید،
و فوراً این کار را میکنیم و نه در یک روند
تدریجی که حالا قوانین را یکی پس از دیگری
چکش کاری کنیم. بعنوان يك بیانیه پیروزی
انقلاب ما این را اعلام میکنیم و از فردای آن
روز اینها قانون است. وقتی این قانون است
باید اجرا بشود. حالا این که در جریان اجرایش
کار چقدر طول میکشد، چند مدیر کارخانه
مقاومت میکنند، یا چند مدیر و معلم مدرسه
مقاومت میکنند، آن روندی است که ممکن
است در آن کار فائق آمدن به این مقاومتها،
روشنگری درباره آنها، بدست آوردن منابع و
امکانات کافی برای ایجاد عملی این برابری،
بودجه بدست آوردن برای کارها و غیره، اینها
ممکن است طول بکشد. اما به عنوان قانون

فورا اعلام میکنیم و اگر از فردای آن روز معلوم شود که در جایی زنی در موقعیت نابرابر با مرد هست، مسبب آن قضیه کاری خلاف قانون و خلاف حق مدنی کس دیگری انجام داده و با قانون روبرو میشود. در نتیجه از نظر ما این زیاده طلبی نیست، عین حقیقت است. اگر عکس این بود، اگر فرض کنید همین جنبش ملی-اسلامی که ما را به زیاده طلبی متهم میکنند، هیچ مشکلی ندارند که کلا خواهان استقلال از آمریکا بشوند، برای مثال در فلان کشور. و وقتی صحبت بر سر حقوق ملی شان است هیچ چیزی را زیاده روی نمیدانند و همه چیز را می خواهند. وقتی صحبت بر سر حقوق تجاری آنهاست، مثلا وقتی میگویند ما باید فلان صنعت خودمان را خودمان بدست

بگیریم و فلان مالیات را از دوش ما بردارید، هیچ اشکالی نمی بیند که بگوییم "من این را میخوام و باید اجرا بشود". وقتی کار به زنها میرسد، همه میگویند، آقا زود است، حالا فعلا نه، با فرهنگمان جور نیست و غیره و غیره. ما با این استدلال هیچ سازشی نداریم. ما این خط را قبول نداریم... درست مثل حقوق کارگری، مثل حقوق اقتصادی کارگران. ما روزی که سر کار بیاییم - امیدوارم ما بتوانیم سر کار بیاییم - همان روز حداقل دستمزد را حداقلی اعلام می کنیم که یک خانواده بتواند با آن زندگی کند، بگذار هر کس که میخواهد با آن مخالف باشد.

وب سایت:

www.wpiran.org

تماس با حزب:

پیامگیر تلگرام: **wpi_tamas@**

و یا با ارسال پیام به شماره

۰۰۴۶۷۰۰۴۴۷۴۲۵

از طریق سیگنال، واتساپ و تلگرام و اینستاگرام